

ข่าวประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๑๑๔ สุขุมวิท ๒๓ แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ ๑๐๑๑๐ โทรศัพท์ ๐-๒๖๔๙-๕๐๐๐
ภายใน ๑-๕๖๖๖ โทรศัพท์/โทรสาร ๐-๒๖๕๕-๐๓๑๑

ข่าวจากหนังสือพิมพ์คมชัดลึก ฉบับประจำวันที ๑๔ เดือนพฤษภาคม พ.ศ.๒๕๕๗ หน้า ๔ มูลค่าข่าว ๙๙,๑๓๘.-

ศูนย์สารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ ได้จัดระบบข่าวสื่อสิ่งพิมพ์ สนใจดูที่ได้ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

IT One Innovation Awards

"IT One Innovation Awards" ปีที่ 4 เพื่อให้นิสิตนักศึกษาได้ฝึกทักษะความรู้ด้านธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ รวมทั้งมีโอกาสศึกษาประสบการณ์และเรียนรู้จากผู้เชี่ยวชาญในวงการไอทีโดยตรง อันจะเป็นประโยชน์ต่อสายงานอาชีพในอนาคต โดยมีนักศึกษาที่เข้าร่วมในโครงการครั้งนี้มีจำนวนทั้งหมด 34 คน จากมหาวิทยาลัยชั้นนำ อาทิ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มหาวิทยาลัยมหิดล มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีนานาชาติสิรินธร และ**มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ**

ศึกษาปีที่ 3 ที่โรงเรียนอัสสัมชัญบางรัก

“ผมเป็นคนชอบทำอาหารเอง โดยใช้วิธีค้นหาสูตรอาหารในอินเทอร์เน็ต แล้วก็มาทำกินกันในครอบครัวก็อร่อยบ้างไม่อร่อยบ้างว่ากันไปตามประสาทของลูกมือใหม่ เอาไว้วันไหนว่างๆ จะลองทำอาหารให้นักข่าวที่ประจำอยู่ที่กองปราบปรามลองชิมกันดูบ้าง รับรองว่าต้องอร่อยแน่นอน ส่วนเรื่องกีฬา นั้นสมัยเป็นนักเรียนชอบเล่นเทนนิสเพื่อออกกำลังกาย แต่พอมาทำงานก็ไม่ค่อยมีเวลาได้เล่นสักเท่าไรเพราะงานมันเยอะ พอมาเป็นนายตำรวจก็ได้เล่นกอล์ฟบ้างแต่เล่นแบบสนุกๆ ไม่ใช่ไปเล่นแบบออกก๊วนแล้วมีเดิมพันกัน”

ตั้งแต่รับราชการตำรวจมาไม่มีเรื่องที่ทำให้ผมต้องจุกจุกได้ครั้งแรกที่ผมถูกย้ายไป สก.เกษตรวิสัย จ.ร้อยเอ็ด เพียงแค่วันแรกก็มีลูกน้องมาว่า นายพรุ่งนี้จะมีรถตรวจค้นบ้านผู้ครอบครองอาวุธสงครามและค่ายาเสพติด ยังไม่ทันได้รายงานตัวต่อผู้บังคับบัญชาที่ต้องไปทำงานที่เสี่ยงแล้ว วันนั้นก็โดนคนร้ายโยนระเบิดเข้าใส่ แล้วมีการยิงต่อสู้กันถือว่าเป็นเรื่องที่น่าตื่นเต้นในชีวิต แต่บังเอิญว่าระเบิดไม่ทำงานเพราะคนร้ายไม่ได้ถอดสลักออก ทหารระเบิดทำงานวันนั้นก็ผมคงไม่รอดแน่ ในวันนั้นผมก็ยิ่งเข้าไปในบ้านเกือบโดนน้องสาวของคนร้าย แต่ในที่สุดคนร้ายก็หลบหนีไปได้ ผู้บังคับการจังหวัดต้องสั่งไล่ล่าทั่วจังหวัดแต่ก็ไม่พบตัว มาพบอีกทีแล้วถูกจับได้ก็ใช้เวลาเข้าไปเกือบ 6 เดือน เรื่องนี้เป็นสิ่งที่บอกได้ว่า บางครั้งคนเราก็รับรู้ได้เลยว่า เมื่อเวลาใกล้ตายมันมีความรู้สึกอย่างไร

ตอนนี้ก็มีโครงการที่ พล.ต.ท. พงศ์พัฒน์ ฉายาพันธุ์ ผบ.ช.บ.ต้องการให้ตำรวจภายใต้การบังคับบัญชาได้รับการพัฒนาและให้เกิดความทันสมัยขึ้น เช่น โครงการ **“ตำรวจผู้รับใช้ชุมชน”** ซึ่งตอนผมเป็นผู้การตำรวจทางหลวงก็นำร่องทำโครงการนี้ โดยใช้ตำรวจ 40 สถานีของทางหลวงดำเนินการพร้อมกันทั่วประเทศ ใช้เวลาทั้งสิ้น 18 เดือน ผลของการดำเนินการได้รับการตอบรับเป็นอย่างดี และเชื่อว่าโครงการนี้จะ เป็นโครงการที่ดีในอนาคต จนมีการนำเสนอต่อสำนักงานตำรวจแห่งชาติบรรจุให้เป็นโครงการยุทธศาสตร์ และก็มีหลายกองบัญชาการนำเอาไปใช้ ไม่ว่าจะเป็นกองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 3 หรือภาค 4 กิติ ซึ่งตอนนี้รอเพียงการประเมินผลเท่านั้น

ส่วนโครงการอื่นที่ทำกันอยู่และผมมีส่วนรับผิดชอบโดยตรงก็คือ โครงการ “โรงเรียนตำรวจนอกเวลา” ซึ่งท่าน ผบ.ช.บ.ก็มีความคิดที่จะจดทะเบียนเป็นนิติบุคคลเพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการฝึกอบรม ขณะนี้อยู่ระหว่างดำเนินการ คิดว่าต้องเข้าไปประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวกับการพัฒนางานของตำรวจ ไม่ว่าจะเป็น UN ตำรวจออสเตรเลีย หรือแม้กระทั่ง พ.ต.อ. ประสพโชค พร้อมมูล รอง ผบ.ช.บ.ที่ได้รับมอบหมายให้ทำโครงการ “ตำรวจผู้รับใช้ชุมชน” ที่เขตปทุมวัน ซึ่งก็ได้รับความร่วมมือจากตำรวจท้องที่ และจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

“สมัยก่อนตำรวจถือปืน ใส่แว่นคางคก ออกไปในทางนำเกรงขาม คนก็จะกลัวว่าจะถูกจับ อย่างนั้นเป็นภาพเก่าๆ แต่เดี๋ยวนี้ตำรวจกับประชาชนต้องเป็นเนื้อเดียวกัน ต้องอยู่ร่วมกันแบบสงบสุข ยกเว้นคนที่ทำผิดกฎหมายซึ่งตำรวจต้องบังคับใช้กฎหมาย อันนี้เป็นคอนเซ็ปต์ที่เรากำลังทำงานกันอยู่ในเวลานี้ สำหรับหลักการการทำงานของผมนั้น เนื่องจากผมเป็นคนค่อนข้างจะสมถะ ไม่เบียดเบียนใคร จึงทำให้ผมนอนหลับจะสบายในการกระทำผิด แต่ถามว่าเคยทำผิดหรือไม่มีก็ขอตอบว่าเคย แต่เมื่อทำผิดแล้วเราละอาย จึงต้องจำ เลิก งด และนำความผิดที่ เคยกระทำมาเป็นบทเรียนในการใช้ชีวิตและทำงาน”